

Vydává
nezávislá
kulturní
společnost
PRKOTINY

č. 18

Křupkový salát

aneb Jedna mňamka na úvod

1. Připravíme si velkou mísu, lžici, křupky, chispy /Pozn. Prkotin: To neznám, kde se to dá koupit?/, slané tyčinky a arašídové máslo.
2. Všechno to dáme do mísy, polijeme arašídovým máslem a můžeme podávat na stůl v malých miskách.
3. Dobrou chuť.

/dnes vařila Olga Šnevajsová, VII/

Slavné výroky 2006-2007 I

- * Holandština, to už není řeč, to je zánět průdušek. /Adam, sborovna/
- * Jaká tažná zvířata užívali indiáni? – Mamuty. /Máří, VIII/
- * Búrská válka byla proto, že Holanďané tam pěstovali buráky. /Jan B., IX/
- * Žena byla postavena na pranýř a tam na ní provedli exhumaci. /Jiří, IX/
- * Významné osobnosti měly hrob a v něm dary, obyčejní lidé byli odneseni a někým schováni. /Jiří, VI/
- * Karkulka kradla. Co z toho vyplývá? – Byla chudá. /Jan H., VIII/
- * Radikální husité žili v Táboře, byli to táborníci. /Marie, VIII/
- * Synonymum ke slovu umyvadlo je mýdlovec. /Ludmila, VII/

Mokrá pohádka

Kvák řňuk, kvák, já se snad ubřečím. Jsem tak zamilovaná. Kvák řňuk, kvák, a nevím do koho. Řňuk, kvák, řňuk. Už mám ze svých slz, řňuk, kvák, řňuk, celý rybník. Fi, to je slz! Řňuk, kvák, bé, bé.

/Alžběta Eichlerová, VII/

Po výchovném koncertu I (úryvky)

- V neposlední řadě se návštěvou koncertu učíme společenskému a kultivovanému chování. Na výchovné koncerty chodím rád, protože rád poslouchám hudbu. /Nikolai Kerkhof, VII/
- No, určitě jsou přínosem... taky pro ty, kteří nechodí na kulturní akce a alespoň tak mají co napsat do kulturního deníku. /Vojtěch Jiříček, VII/
- Je dobré jít na koncert třeba místo hodiny angličtiny, ale se třídou je to celkem „blbě“, protože většinu z naší třídy to vůbec nezajímá a berou to jako nudnou záležitost, s čímž vůbec nesouhlasím. /Anna Ryliaková, VII/
- Výchovné koncerty jsou k tomu, aby člověk viděl něco z té kultury. Jinak mě koncerty nebaví a nudím se při nich. /Jan Palásek, VII/
- Když jsou děti unavené od učení nebo když se moc učí, bylo by dobré, aby učitelé děti vzali někam ven, nejlépe na koncert. To děti určitě pobaví. /Denisa Šimková, VII/

Méně slavné výroky 2006-2007 II

- * Blankytný, to je taková blána mezi prsty. /Pavel, VIII/
- * Kolem domu byl kluk. /Marie, IX/
- * Ředitel zemědělství v Mezopotámii je kněz. /Kristýna J., VI/

Utíkala jsem stále dál do středu lesa. V dálce se začala rýsovat budova. Zastavila jsem se. Budova byla stará a její omítka opadávala ze zdí. Břečtan už porostl téměř celý dům. V oknech byly mříže. A okénice občas bouchly. Staré ztrouchnivělé dveře byly zamčeny. Přes kliku visel řetěz a někdy narazil do dveří. Dům mě lákala, abych vstoupila. Prolezla jsem mřížemi v okně. Podlaha byla stará. Na některých místech propadlá. Nábytek ležel neuspořádaný po celé místnosti. Několikacentimetrová vrstva prachu pokrývala vše kolem mě. Dveře dřive musely být vyplněné sklem, teď však se střepy válely kolem dveří. Dveře zaskřípaly a pomalu se otevřely. Jen co jsem prošla, zabouchly se a já nadskočila. Někdo mi položil ruku na rameno. Ucítila jsem chlad...

Johann Gottlieb Fichte (autorský medailon)

/Dalibor Matějka, IX/

J. G. F. se narodil r. 1762. Fichta, věkem středoškolačka, jsme mohli zhlédnout na střední škole v Jeně. Fichte absolvoval také základní školu ve stejném městě. Universita v Jeně by se neobešla bez studia Fichteho. Po dokončení studia se K Fichtemu přidala filosofie a začal ji vyučovat. Fichte, tvoje slova tě prohlásí za nezaboha! volala na Fichta jeho kniha, když ji vydával. V r. 1810 s Fichtem další filosofové založili universitu. Fichte zpočátku obdivoval Napoleona, ale po Napoleonově zvolení císařem ho Fichte přestal mít rád. Fichte zemřel v r. 1814. Fichta nakazila jeho žena tyfem, na který se umírá.

Okřídlené srdce
Nebo srdce položené na koberci
Nebo dva pavouci pohřbení pod srdcem
Nebo něco podobného... /Kristýna Juráňová, VI/

(Ne)slavné výroky 2006-2007 III

- * Členové skupiny Beatles pocházejí ze středověku. /Doman, VIII/
- * Prase nedává mléko, že? /Jan H., VIII/
- * Ferdinand V. knížete Metternicha sesedl z vlády. /Veronika H., VIII/
- * Irové bydlí v Íránu. /Anna R., VII/

Mobil

Mobil pípá v hodině
v lavici jen Dášině

Proč jen u mě, proč jen já
básničky vždy musím psát

Je to strašná otrava
nebo je to náprava?

/Dáša Tesaříková, VII/

HoRRoR

/Hana Cukrová, VIII/

Utíkala jsem stále dál do středu lesa. V dálce se začala rýsovat budova. Zastavila jsem se. Budova byla stará a její omítka opadávala ze zdí. Břečtan už porostl téměř celý dům. V oknech byly mříže. A okénice občas bouchly. Staré ztrouchnivělé dveře byly zamčeny. Přes kliku visel řetěz a někdy narazil do dveří. Dům mě lákala, abych vstoupila. Prolezla jsem mřížemi v okně. Podlaha byla stará. Na některých místech propadlá. Nábytek ležel neuspořádaný po celé místnosti. Několikacentimetrová vrstva prachu pokrývala vše kolem mě. Dveře dřive musely být vyplněné sklem, teď však se střepy válely kolem dveří. Dveře zaskřípaly a pomalu se otevřely. Jen co jsem prošla, zabouchly se a já nadskočila. Někdo mi položil ruku na rameno. Ucítila jsem chlad...

100 + 1 omluva Olči

Omlouvám se Olči, že jsem se zbavoval mnou vyprodukovaného odpadu prostřednictvím Olčiny lavičky.

Omlouvám se, že jsem se k Olči choval nevděčně. Omlouvám se Olči, že jsem jí nazýval jinak než Olči.

Omlouvám se Olči, že jsem se k ní choval celkově špatně.

Omlouvám se Olči, že jsem ji přehlížel.

Pokračování příště...

/Jan Kvapil, VIII/

M i n i bajky

Labuť: Víte, proč jsem tak krásná? Protože jsem byla ošklivé dítě.

Dikobraz: Proč nemůžu být indiánem?

Želva: Důležitá je vytrvalost.

/Miroslav Chráška, VII/

Kočka: Proč jsou na světě psi?

Osel: To mám na světě příbuzných!

/Olga Šnevajsová, VII/

Ryba: Kdybych chtěla, tak zpívám líp než skřivan.

Kočka: Nikdo není krásný, jen já.

/Ludmila Ryliaková, VII/

Sova: Proč vylézá většina zvířat ve dne? Protože v noci lovím já.

/Vojtěch Bekárek, VII/

Plyšový medvídek

Má milá slečno, mám rád, když mě přikryješ peřinou a je mi teplo. Občas mi vadí, že mě v noci ze spaní vykopneš z postele. Mám tě rád.

/Veronika Homolová, VIII/

Neumím sice mluvit ani si hrát, ale umím naslouchat. Nemám rád, když odejdeš z domu, protože celou dobu jsem bez tebe. Sice mám své přátele, ale chci tebe. Musíš chodit do školy, dělat úkoly, pak se večer vracíš ke mně do pelišku. Celou noc zas spolu spinkáme a celé se to pak opakuje. /Adéla Jašková, VIII/

Dům U Tří kaprů (pověst)

/Olga Šnevejsová, VII/

V jednom starém domě žila maminka, která měla hodně práce, aby sama uživila tři hladové děti. Proto byla většinu dne v práci. Děti byly hodné, ale jak byly stále samy, nenaučily se skoro vůbec mluvit. Matka jim proto často říkala „vy moji Kapříci“. Jednoho podzimního dne byly děti opět samy doma a nejmladší napustil vodu do vany. Vana přetekla a voda se rozlila po celém bytě. Maminka, když uslyšela, co se stalo, přiběhla domů. Vytopený byt nebyl to nejhorší, co jí čekalo. Její děti nikde nebyly. Sousedka jí řekla, že viděla, jak ve vodě vytékající z bytu plavou tři Kapři. Matka tomu uvěřila a od té doby se tomuto domu říká U Tří kaprů.

Bolestný příběh

Au, trh, škub, jauvajs, bijí se tři sestry. Dvě starší proti mladší. Jejda, jejda. To jim to není ani trochu trapné? Třetí se setra se rozpláče. Achich, achich, ouvej, ouvej, proč mi pořád ubližují? Ach jo. Dodnes jí ještě ubližují a trápí ji. Jejda, jejda. Co je to za sestry? /Ludmila

Král a starosta

Jednou žil v Olomouci lakomý a bohatý starosta, který nechtěl králi platit daně. Král se rozhodl, že starostu potrestá, a tak jel do města Olomouce. Když se to lakomý starosta dozvěděl, vzal truhlu se zlatáky a ukryl se v rozsáhlém podzemí. Král starostu hledal, ale nenašel. Říká se, že starosta v podzemí zahynul a jeho duch hlídá v podzemí poklad. Král jeho zbylý majetek rozděl chudým a do Olomouce přivedl nového starostu.

/Jan Kvapil, VII/

Velmi slavné výroky 2006-2007 IV

- * Jan Gutenberg je hrad nebo něco takového. /Zuzana, VII/
- * Archeologie je ponocná věda. /Klára D., VI/
- * Výbor veřejného blaha – jakobíni, byli asi jako gestapo, sbírali lidi a pak fik hlavičky dolů (gilotína). /Pavel L., VIII/

Po výchovném koncertu II (úryvky)

- Když se celý sál začal uprostřed nějaké skladby bavit, připadalo mi, že nikdo z nich neví, jaká je hudba dřina. Ti lidé, co tam vystupovali, si to museli nejdřív nacvičit, než s tím šli na pódium. /Martin Strakoš, VII/
- Výchovné koncerty slouží k tomu, aby se z člověka nestal „buran“, ale slušný člověk. /Matouš Juráš, VII/
- Myslím, že je to pro někoho dobrá hudba, ale mně se moc tento styl hudby nelíbí. /Jaroslav Brablík, VII/
- Slouží k týrání „zanicnemohoucích“ žáků, kteří za koncert musí zaplatit, aniž by se jich někdo ptal, jestli na koncert chtějí jít, nebo ne. A když se proti tomu vzbouří, virtuózně se ochkne anebo se po nich ohání smyčcem a je ještě navíc převlečený za kostlivce. /statečný anonym/
- Měly by sloužit k rozvoji kulturního citění a vnímání dětí, ale ve skutečnosti je to spíš tak, že často tyto koncerty odrazují mládež od vážné hudby, návštěv divadla a koncertů. /Klára Slimařiková, VII/
- Když kluci říkají, že to bylo „blbě“, tak jen proto, aby byli zajímaví. Je to zpestření běžného dne a můžeme se aspoň trochu odrágovat. /Olga Šnevejsová, VII; autorka myslí odreagovat/
- Navíc většina diváků přitom spala nebo se občerstvovala. Výchovný koncert to podle mě nebyl. Jediná věc, která by mohla být trochu výchovná, byla, jak vyletěl ten herec na obecenstvo a vyžádal si klid. /Matěj Sigmund, VII/

Nechtěné výroky 2006-2007 V

- * Jan Hus kázal ve Vietnamské kapli. /Michal, VIII/
- * Kdyby vám nějaká dívka poslala dopis, tak jí ho nejprve opravíte. /Dalibor, IX/
- * Romaneto – název vymyslel Neruda, Arbes zbytek. /Máři, IX/

Mravenci /Tereza Balážová, VI/

Povídání o sousedech a kamarádech (8. třída)

Doman je můj velice dobrý kamarád. Už od narození byl vtipný. Dříve býval méně vtipný, ale teď je s ním sranda. Doman býval také menší. Stává se vyšším každou hodinu (možná). Stává se vtipným od té chvíle, kdy má dobrou náladu. Když ji má blbou, také Doman se stane méně vtipným. Když jsem s ním, vždycky se stane nějaká sranda. /Josef Kubeček, VIII/

Michal je chytrý. Michal je hráč šachů. Michal býval hezký. Michal také býval krátkovlasý. Michal se stal hráčem Bangu! Michal se stal ošklivým. Michal se stává naddimenzionální bytostí. Michal se stává mužem. /Pavel Lexmaul, VIII/

Liška a čáp (pozitivní verze známé bajky)

Liška pozvala čápa na večeři. Nachystala mu porci žabích stehýnek a sama si uvarila kaši. Další týden pozval čáp na večeři lišku. Když se u něho posadila, čáp ji pohostil krásně opečeným kuřátkem. Oba si moc pochutnali a byli rádi, že jsou přátelé. /Adéla Jašková, VIII/

Moderní pohádka O kohoutkovi a slepičce

Na jednom krásném dvorku žili kohoutek a slepička. Jednoho dne slepička řekla: Kohoutku, budeme hledat žaludy a ten, kdo najde žalud, se rozdělí rovným dílem. Jasný? Kohoutek odpověděl: Jasný. Hledali a hledali, až slepička našla žalud, kohoutkovi se to nedařilo. Slepička byla lakomá a tak žalud snědla sama. Spadla na záda a u toho vydávala divné zvuky, až se kohoutek lekl a omdlel...

/Zuzana Matkulčíková, VII/

Vyroky a omyly 2006-2007 VI

- * Mohyla je navršení kamenů či hlíny, do kterých se dávali mrtví lidé. /Kristýna M., VI/
- * Pralidé chtěli žít v tlupách spolu, doufali, že když budou bydlet spolu, že budou mít více dětí, bezpečnost, společný lov a mnoho zážitků. /Kristýna S., VI/
- * Já su ale inteligent! /Josef, VIII/
- * Sebevrah potřebuje většinou provaz, aby se mohl uškrtit. /Ludmila, VII/

Zajímavý rébus /Klára Doleželová, VI/

Věcný význam slova

- list** – u stromu, vlastně to zelené, co provozuje fotosyntézu /Vojtěch Bekárek, VII/
- mapa** – obrázek místa, většinou shora a popsany /Vojtěch Bekárek, VII/
- sešit** – papírová kniha určená k záznamu informací /Vojtěch Bekárek, VII/
- deštník** – roztahovací plachta, která nás chrání před deštěm /Vojtěch Jiříček, VII/
- míč** – kulatá kožená věc nafouknutá vzduchem či plynem /Vojtěch Jiříček, VII/
- žárovka** – svítící prostředek požírající elektrinu /Jan Palásek, VII/

O Karkulce a Jeničkovi a Mařence

Byla jednou jedna Karkulka a té jednou maminka řekla: Jdi za babičkou, má svátek. Karkulka vzala víno a šla za babičkou. Cestou šla lesem a potkala Jenička a Mařenku. Jeniček a Mařenka pozdravili a zeptali se, kde je cesta do vesnice, že je honí ježibaba. Karkulka ukázala cestu a šla dál. Najednou přiběhla ježibaba, chytila Karkulku za ucho a pravila: Už tě mám, Mařenko. Teď ještě najít tvého bratra. A dovedla Karkulku do perníkové chaloupky a zavřela ji do klece. Ale protože bylo všechno z perníku, prohrýzala se Karkulka ven. Šla za babičkou a popřála jí k svátku. A zazvonil zvonec a pohádky je konec. /Jan Kvapil, VII/

M i n i bajky

- Páv: Zrcadlo ty kouzelné, rci, kdo krásnější je mne!?
- Klišť: Jsem pánem života i smrti. Jen já roznáším klišťovou encefalitidu.
- Šnek: Kdo pomalu jede, dál dojede. /Klára Slimařiková, VII/
- Mravenec: Skáču líp než blecha, ale nechci si namáhat nohy. /Marek Tesař, VII/
- Slepice: Létala bych jako ta labuť, ale nechce se mi.
- Klokán: Nepotřebuju létat. Stačí když skáču. /Marek Raštlák, VII/

Návrh mileneckých oslovení

- Miláčku, broučku, beruško, zlatičko, sluníčko, lásko, kytičko, kocourku, kočičko, myšáčku, medvídku, pusko, princezno, pusinko, čičinko, poupátko, hvězdičko, tučňáčku, čumisku, květinko, koťátko, bobánku, měsíčku, myšičko, kvítečku, srdíčko, krásko, žabičko, pomněnko, sedmikrásko, kotě, andilkou, milášku, myško, poklade ... /Alžběta Eichlerová, VII, Zuzana Matkulčíková, VII, Marie Směkalová, VII, Dáša Tesáříková, VII/